

i Gang. Der er mange af dem, som i Virkeligheden kun er lidet paakrævede og ret urimelige, men som Forholdene ligger, er det rimeligt, at man lader alt det Arbejde udføre, der kan udføres. Jeg har f. Eks. set, at der er hugget Puds af gamle Bygninger her i Byen, og jeg ved, der skal hugges Puds af andre gamle Bygninger. Den Gang man murede disse Bygninger op for mange Aar siden, ansaa man det sikkert for det skønneste, at den var overklistret med Puds. Smagen har ændret sig; nu er det meget, meget kønnere, naar Pudset kommer af. Det er noget, der kan gøres, og saa er det rimeligt, man gør det, selv om det koster nogle Penge, thi det er bedre at give Arbejde end Understøttelse. Det kan jo saa være, at Smagen en Gang ændrer sig igen, og at der kommer en ny Arbejdsløshedperiode; saa kan man passende klistre Puds paa igen; saa har man Arbejde en Gang til.

Der er imidlertid Arbejde nok, som trænger til at gøres, det gælder blot om, at vikan føre Arbejderne sammen med det Arbejde, der skal gøres, men der skal visse Formidlere til for at bringe de to Ting sammen: Arbejdet, der skal gøres, og Arbejderen, der ønsker at gøre dette Arbejde. Det er enkelte Mænd, som ved deres Arbejde skaffer Arbejde til de mange. Arbejder de langsomt, varer det længe, inden de mange faar Arbejde. Jeg kunde have Lyst til at bruge et Billede. Det er Rigsdagen, den høje Rigsdag, der gennem sin Kritik skal indvirke paa de rette ansvarshavende. Denne Talerstol, som jeg staar paa, kan sammenlignes med den elektriske Knap paa Formandens Plads: Naar Formanden trykker paa den elektriske Knap, ringer det overalt i denne Bygning, hvorved Folketingsmændene kaldes herind til Møde. Denne Talerstol er en saadan elektrisk Knap, og det er os Folketingsmænd, der skal trykke paa Knappen, og saa skal Regeringen være den elektriske Gnist, der sender Budskabet videre ud over Landet. Det er den højtærede Regering, som vi kritiserer, der har til Opgave at faa Embedsmændene til at arbejde saaledes, at Arbejdet kan komme i Gang til rette Tid. Det kan være let nok for os at kritisere Embedsmændene, men jeg skal afholde mig derfra, for det er de højtærede Ministre, dem, der sidder med Ansvaret, vi har at holde os til. Vi trykker paa Knappen, og de maa være den elektriske Gnist, som hurtigt lader Trykket gaa videre ud til den

Embedsstand, som skal skaffe Arbejde til de mange.

Det er omtrent et halvt Aar siden, der i den høje Rigsdag vedtoges en Række Jernbanelove, baade om Privatbaneanlæg og om Statsbaneanlæg. Det er ikke saa ganske faa Arbejdsdage. Der staar i denne Lov, at Banernes Orden er vilkaarlig, og der staar, at der i Løbet af et Aar kan gives Koncession af den højtærede Minister til 4 Privatbaneanlæg her i Danmark om Aaret, tre i Jylland og et paa Øerne. Der er nu gaaet et halvt Aar, og mig bekendt er der endnu ikke givet Koncession til et eneste Privatbaneanlæg af dem, der blev vedtaget. Skylden kan selvfølgelig ligge hos dem, der ønsker de private Baner bygget, men jeg tror ikke, det er Tilfældet, thi vi, der sad i Udvalget, mærkede hele Tiden en næsten brændende Lyst hos disse Folk til at faa deres Baneforslag fremmet, og det er mig bekendt, at det er adskillige Maaneder, siden der er indsendt Ansøgning om Koncession for nogle af disse Baner, f. Eks. Banen fra Aars over til Stambanen og Tværbanen fra Overlade over Løgstør til Nibe. Nu skal enhver Ting have sin Tid, og jeg ved, at der skal Tid til Forberedelse, og Forberedelserne er de værste; men der er visse Situationer, hvor man maa arbejde saa hurtigt, som det paa nogen Maade er muligt. Det forekommer mig at være paa sin Plads, naar jeg retter en Henstilling til den højtærede Minister, der har Ansvaret for sine Embedsmænd, om at fremme disse Sager saa hurtigt som muligt og saa hurtigt som muligt give Koncession til disse Baner. Jeg ved, det er nødvendigt, at det formelle skal være i Orden; men er det nu ogsaa nødvendigt, forinden vi tager hver eneste nyt Skridt, at være fuldstændig færdig med alt det foregaaende? Kunde der ikke gives Koncession med visse Forbehold, saaledes at Privatbanernes Ledelse kunde faa begyndt paa det Arbejde, de skal planlægge, før det hele kan komme i Gang? Skal Ministeriet først være fuldstændig færdigt med det hele, saa alt ligger klappet og klart? Det er selvfølgelig det bedste, men saa vil der igen gaa lang Tid, inden Privatbanerne selv kan blive færdige med deres Overvejelser. Vi ser, hvorledes der nu omkring i Europa bygges Masser af Feltbaner o. s. v., og jeg tror ikke, det varer nær saa mange Timer at planlægge Bygningen af dem, som det varer Maaneder at planlægge og tilrettelægge Sagerne her.